

Augsburg, 19. Mai 1571

Hieronymus und Heinrich Wolf an die Grafen Wolfgang, Friedrich, Wilhelm und Gottfried von Oettingen sowie alle weiteren Nachkommen des Grafen Ludwig

Druck: Isocratis sententiae, Basel 1572, fol. α2r-α4r.

GENEROSIS ET
ANTIQVA VIRTUTE ET
fide illustribus Oetingae Rhaeticae Comitibus,
D. Vuolfgango, et D. Friderico, fratribus ger-
manis: et D. Vuilhelmo, et D. Gotfrido fra-
tribus patruelibus, caeterisque, Ludouici piae me-
moriae Comitis, filijs et haeredibus: Do-
minis suis perpetua obseruantia
colendis, Felicitatem
optant.

Fuit annos abhinc ferè bis mille, Athenis, nobilissima non Graeciae modò, sed totius penè Europæ ciuitate, uir et sapientiae et eloquentiae nomine celeberrimus, idemque principum et regum complurium et magister et consiliarius, ISOCRATES. Is in oratione quadam, Philippum, Macedonum regem, omnibus rebus amplissimum, Alexandri Magni patrem, hortatur, ut quatuor praecipuas urbes, intestinis bellis conflictantes, Athenas, Spartam, Argos et Thebas, inter se reconciliet: et è malis urgentibus, sapientia et autoritate sua, eripiat. Inter alias autem rationes, quibus eam rem tanto uiro persuadere conatur, argumento utitur, quod nonnullis à proposito remotius, et tanquam è diphthera Iouis, quod aiunt, petutum uideatur: nostra uerò sententia, uerissimum et aequissimum sit existimandum. Illae, inquit, ciuitates, in quas conferre beneficia te iubeo, maiores tuos cùm alijs rebus ornarunt: tum Herculis liberos, à quibus tu originem ducis, contra iniustam Eurysthei tyranni uim defensos, ab internecione uindicarunt. Neque uerò tu nasci, et iucundissima hac luce frui, et tantam rebus praeclarissimè gestis laudem ac gloriam consequi potuisses: nisi illi tum fuissent conseruati. Haec cogitatio praestantissimi illius Philosophi, et Oratoris (quem qui reprehendendum sibi sumunt, etiam atque etiam uidere debent, ne ipsa potius in malevolentiae et stultae arrogantiae crimen incurant) saepissimè nobis memoriam maiorem uestrorum, Generosi et illustres Comites refricat, et grati animi recordatione renouat. Nam cum ante annos amplius CCCC. in ciuibibus Germaniae bellis, Conrado III imperante, ij à quibus nos originem ducimus, pincernae à saltu Aprugno, cuius castelli uestigia in uetere illo comitatu, qui à Lyci fluuij hostijs nomen olim habuit, adhuc extant, per eos qui tum rerum ibi potiebantur, incertum quibus de causis, et opibus et dignitate spoliati, in exilium electi essent, solos Oetingenses Comites ea uirtute et potentia praeditos iudicarunt, quorum praesidijs atque opibus, et contra iniustam uim defendi, et liberalitate ac beneficentia ab egestate uindicari possent. Neque uerò eos sua fefellit expectatio: ac potius patronorum fortitudo et benignitas spem ac uota illorum, longo interuallo superauit. Nec enim tuni duntaxat, et incolumes: sed et re et dignitate florentes amplius tria secula, in uestra ditione atque imperio exegerunt: usque ad auum nostrum paternum, cognomento Bauchuzium (de cuius rebus gestis alibi nonnulla scripsimus) et patrem Georgium: cuius à morte annus hic est quintus et trigesimus. Nos autem, quò minus in patria dulcissima uiuentes (quod sanè optatissimum nobis fuit) tam illustribus patronis, proauos atque atauos nostros imitati, fidelem et strenuam operam nauaremus, uel temporum difficultatib[us] quae mirabiles et acerbæ rerum uicissitudines habuerunt: uel priuato quodam

fato nostro, et studiorum rationibus, gerendae Reip[ublicae] minus accommodatis, sumus impediti. Animis tamen et uoluntatibus um illustri Clementia uestra, eorumq[ue] parentibus semper fuimus coniunctissimi, et sumus et erimus, quoad nobis uitam Deus optimus maximus concedererit. Atque utinam ita nobiscum Fortuna egisset, ut re et facto poti, quām scriptis aut uerbis nostram obseruantiam declarare, restatamq[ue] reddere possemus memoriam beneficiorum, in maiores nostros collatorum. Sed quia nec ipsi tale quicquam praestare possumus: et filijs carentes Vuolfianum nomen posteris tradere nequimus: libellum hunc, exiguum illum quidem, sed (ut speramus) aetatem uel ob hoc ipsum feret, quōd ē thesauris clarissimi illius uiri, cuius initio scripti huius mentionem fecimus, depromptus est, illustri Clementiae uestrae tenue munuscum, et grati animi monumentum, et debitae obseruantiae pignus, ea, qua decet reuerentia offerimus: summissè rogantes, ut factum nostrum hoc, audacius fortasse quām prudentius, in optimam accipere partem, nosq[ue] et nostros habere commendatos dignemini. Deus opt[imus] max[imus] illustrem clementiam uestram, cum omni familia et clientelis, gubernet, atque in multa secula incolumem et florentem conseruet. Augustae Vindelicorum. XIX. Maij: Anno restitutae per IESVM CHRISTVM humano generi salutis M. D. LXXI.

Illustri clementiae uestrae,
addictissimi clientes,
Georgij Vuolfij, praefecti olim Comitatus ue-
stri, filij, in Oetingensi arce nati, et educati
Hieronymus, utriusque linguae in Augustana
schola professor: et Hainricus, philosophiae
et medicinae doctor, physicus Noribergensis.